

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΡ. 3/1979)

"ΧΑΛΚΑΝΩΡ" ΙΔΑΛΙΟΥ ΚΑΤΑ
ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ Κ.Ο.Π.

Ημερομ: 3.10.1979

Ωρα: 5.30 μ.μ.

Τόπος: Γραφεΐα Κ.Ο.Α.

Ενώπιον: κ.κ. 'Αλέκου Εὐαγγέλου Προέδρου, Τίτου Φάνου 'Αντιπροέδρου,
Τάσσου Παπαδοπούλου καί 'Αντώνη Δράκου Μελών.

<u>Εμφανίσεις:</u>	Νίκος Πελίδης	-	Δικηγόρος Σωματείου "ΧΑΛΚΑΝΩΡ"
	Γεώργιος Σκορδής	-	Πρόεδρος " "
	Τάκης 'Ηλιάδης	-	Δικηγόρος Σωματείου "ΚΕΡΑΥΝΟΣ"
	Σάββας Μάτσας	-	Δικηγόρος έκ μέρους τῆς Κ.Ο.Π.

Ἐν ἀρχῇ ὁ Δικηγόρος τοῦ Σωματείου "ΚΕΡΑΥΝΟΣ" Στροβόλου κ.
Τάκης 'Ηλιάδης, λαβὼν τὸν λόγον, ἐζήτησεν ὅπως προτοῦ ἀρχίσῃ ἡ
ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως θέσῃ ἔν νομικὸν σημεῖον, κατὰ πόσον ἡ Α.Δ.Ε.Α.
ἔχει δικαιοδοσίαν νά ἐξετάσῃ τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν.

ΗΛΙΑΔΗΣ: Βάσει τοῦ Νόμου 41 τοῦ 1969 ἄρθρον 6, καθορίζονται οἱ
σκοποὶ τοῦ Ὁργανισμοῦ καί οἱ ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ ἄρθρον 6 ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἁρθρου 2(β)(ιζ) τοῦ Νόμου
22 τοῦ 1972, ὁ ὁποῖος δίδει εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Κ.Ο.Α.
τὸ δικαίωμα νά ἀσκῇ δευτεροβάθμιον δικαστικὴν δικαιοδοσίαν ὅπως
κρίνῃ καί ἀποφασίζῃ ἐπὶ πάσης ἐφέσεως ἣτις ἤθελεν ἀσκηθῇ κατ'ἀποφά-
σεως τῆς οἰκείας ὁμοσπονδίας.

Ἡ τροποποίησις τοῦ Νόμου ὑπὸ τοῦ ἀρ. 22 τοῦ 1972, βάσει εἰδικοῦ
ἁρθρου, τοῦ ἁρθρου 4 προβλέπεται ὅτι θά ἔχῃ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν ἀρξαμένην
τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 1970.

Οί Κανονισμοί οι όποιοι άφορούν καί δίδουν ισχύν εις τήν Α.Δ.Ε.Α. ένεκρίθησαν υπό τοϋ 'Υπουργικοϋ Συμβουλίου τήν 23ην 'Απριλίου 1971, κατόπιν είσηγήσεως τοϋ Διοικητικοϋ Συμβουλίου τοϋ Κ.Ο.Α.

Βάσει τοϋ άρθρου 14(2) τών Κανονισμών προνοείται ότι "Ός τό άνώτατον δευτεροβάθμιον δικαστήριο, όπως κρίνη καί άποφασίζη επί πάσης έφέσεως, ήτις ήθελεν άσκηθῆ κατ'άποφάσεων τών οίκείων δικαστικών έπιτροπών, όσάκις τοιαύτη έφεις ειπitrέπεται υπό τών οίκείων καταστατικών καί έφ'όσον ό 'Οργανισμός θά άπεδέχετο τοιαύτην άρμοδιότητα." Τό σημεϊον πού έχει σημασίαν είναι τό "κατά πόσον τοιαύτη έφεις ειπitrέπεται υπό τών οίκείων καταστατικών"

Διά τοϋ άρθρου 20 τοϋ Καταστατικοϋ τῆς Κ.Ο.Π. καθορίζονται αί άρμοδιότητες τῆς Δικαστικής 'Επιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π.

Διά τοϋ άρθρου αϋτοϋ προνοείται ρητώς ότι ειπitrέπεται έφεις εις τήν Α.Δ.Ε.Α. εις τάς περιπτώσεις τῆς παραγράφου (δ).

Εις τό άρθρον 20(δ) προνοεί ότι ή Δικαστική 'Επιτροπή τῆς Κ.Ο.Π. έχει άρμοδιότητα νά εκδικάζη αίτήσεις τών διαγωνιζομένων Σωματείων εις περιπτώσεις διακοπῆς τοϋ άγώνος πρό τῆς λήξεως του ως καί ένστάσεις κατά τοϋ κύρους άγώνος παραπεμπομένας αϋτῇ υπό τοϋ Γεν. Γραμματέως τῆς Κ.Ο.Π.

'Η ένστασις πού έξεδικάσθη υπό τῆς Δικαστικής 'Επιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π., Τεκμήριον Ι ήμερομην. 17.4.1979, δεικνύει ότι τό Σωματεϊον ΧΑΛΚΑΝΩΡ 'Ιδαλίου υποβάλλει ένστασιν κατά τοϋ κύρους ή/καί αποτελέσματος τοϋ άγώνος ΧΑΛΚΑΝΩΡ - ΚΕΡΑΥΝΟΥ ήμερομην. 15.4.79.

ΔΡΑΚΟΣ: Διά τόν Νόμον 22 τοϋ 72 άρθρον 2(β)(ιζ) θά ήθέλαμεν ένα επιχείρημα κατά πόσον ό Νόμος αϋτός μέ τούς Κανονισμούς συνάδει ή όχι.

ΗΛΙΑΔΗΣ: Βάσει τοϋ άρθρου 20(1)(δ) δέν ειπitrέπεται έφεις, διότι ή θά ήτο διακοπή ή θά ήτο κατά τοϋ κύρους τοϋ άγώνος καί ένστασις προβλέπεται διά τοϋ άρθρου 22 τών Κανονισμών τῆς Κ.Ο.Π. σελίς 54. Τό άρθρον 22 τών Κανονισμών Πρωταθλημάτων, όρίζει άριβώς τάς περιπτώσεις πού πρέπει νά χρησιμοποιηθοϋν δι'ένστάσεις. Αϋται είναι 4.

- (α) Λόγω αντικανονικότητας γηπέδου,
- (β) λόγω αντικανονικής συμμετοχής ποδοσφαιριστού,
- (γ) λόγω πλαστοπροσωπείας ποδοσφαιριστού, και
- (δ) λόγω αντικανονικής διακοπής αγώνος.

Ο ισχυρισμός μας είναι ότι δεν υπήρξε διακοπή αγώνος και ούτε υπάρχει περίπτωση που να έμπίπτει εις το άρθρον 22 των Κανονισμών.

Ο Νόμος 22 του 1972 έχει αναδρομικήν ισχύν από 13.10.1970. "Ηδη οι Κανονισμοί, βάσει του Νόμου 41 του 1969 έχουν εγκριθῇ. Εύσεβάστως υποβάλλω ότι εφ' όσον υπάρχει έν ὄργανον που περιορίζεται αργότερα μέ Κανονισμούς και τό ὄργανον αυτόν ἔρχεται τό ἴδιον και περιορίζει τήν δικαιοδοσίαν του μέ αυτούς τούς Κανονισμούς, ἡ ἄποψις μας είναι ότι τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Κ.Ο.Α. δεσμεύεται διά τῆς πράξεως αὐτῆς. Ο Νόμος είναι αὐτονόητος και προνοεῖ ἐφέσεις χωρίς να ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τό Καταστατικόν τῆς Κ.Ο.Π.

ΦΑΝΟΣ: Δεν νομίζω ότι εις τήν ενώπιον μας περίπτωσιν ἔχει ἐφαρμογήν ὁ νόμος αὐτός, διότι βάσει του Κανονισμοῦ τῆς Κ.Ο.Π. χωρεῖ ἔφεσις εις τήν Α.Δ.Ε.Α.

ΠΕΛΙΔΗΣ: Δεν συμφωνῶ ότι ἡ περίπτωσις αὐτή ἐμπίπτει εις τήν παράγραφον (δ) του ἁρθρου 20(1) των Κανονισμών.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ: Ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ότι ἡ περίπτωσις ἐμπίπτει ἐντός των διατάξεων τῆς παραγράφου 20(1)(δ) και ἐπομένως θά ἀκούσωμεν τήν ἔφεσιν.

ΠΕΛΙΔΗΣ: Ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή διά τῆς ἀποφάσεως της διαχωρίζει τήν αντικανονικήν λῆξιν του αγώνος και τήν αντικανονικήν διακοπήν του αγώνος και ισχυρίζεται ότι διά να γίνῃ παραδεκτή μία ἔνστασις δυνάμει τῆς παραγράφου (δ) προαπαιτεῖται ἀπόφασις του διαιτητοῦ περί διακοπῆς του αγώνος ὁπότε ἡ Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς κρίνει τό δικαιολογημένον ἢ νόμιμον τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως.

Συνεχίζουσα ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή λέγει ότι εις τήν παρούσαν περίπτωσιν ὁ διαιτητής δεν ἀπεφάσισεν να διακόψῃ τόν αγώνα ἀλλά

έσφύριξε τήν λήξιν αὐτοῦ ὅταν ὁ ἀγῶνας ἐτελείωσεν.

Ναί μέν ὁ Διαιτητής εἶναι ὁ ἄρχων τοῦ γηπέδου, ὅχι ὅμως κατὰ βούλυσιν ἀλλά βάσει Κανονισμῶν καί οἱ Κανονισμοί δέν κωλύουσιν εὐχέρειαν εἰς τόν διαιτητήν νά ἐνεργῇ τοιουτοτρόπως.
(Law of the Game F.I.F.A.)

Ὁ διαιτητής εἶναι ὑπόχρεως νά γνωρίζῃ ὅτι τό παιχνίδι θά παιχθῇ σύμφωνα μέ τούς Κανονισμούς. Ἀπό τῆς στιγμῆς πού εἰσῆλθεν εἰς τό γήπεδον ἦτο ὑποχρεωμένος νά παίξῃ 90 λεπτά.

Ἐχομεν τόν Law 5(c) ὁ ὁποῖος λέγει "Keep a record of the game; act as timekeeper and allow the full or agreed time, adding thereto all time lost through accident or other cause." Ἐπομένως εἶναι ὑποχρεωμένος νά χρησιμοποιήσῃ εἰδικόν ὄργανον προσθέτοντας τόν χρόνον τόν ὁποῖον χάνομεν λόγῳ δυστηχημάτων ἢ ἄλλων λόγων.

Εἰς τήν ἀπόφασιν των οἱ κ.κ. Δικασταί τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. διερωτῶνται κατὰ πόσον εἶναι ἀντικανονική λῆξις ἐάν ἕνας διαιτητής παίξῃ 88 λεπτά καί διακόψῃ τόν ἀγῶνα. Κατά τήν γνώμη μου εἶναι ἀντικανονικόν διότι πρέπει νά παίξῃ 90 λεπτά.

Εἰς τό τέλος τῆς 1ης σελίδος τῆς ἀποφάσεως ἀναφέρονται τά ἑξῆς: "Τήν Δικαστικήν Ἐπιτροπήν ἀπησχόλησε σοβαρῶς τό θέμα ἐάν ἡ παράγραφος (δ) καλύπτει καί τάς περιπτώσεις ἀντικανονικῆς λήξεως ἐνός ἀγῶνος, ὅπως εἶναι ὁ ἰσχυρισμός τοῦ ἐνισταμένου σωματείου εἰς τήν παροῦσαν ὑπόθεσιν. Ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή ἀποφασίζει ὅτι διὰ νά εἶναι τύποις παραδεκτή μία ἔνστασις δύνάμει τῆς παραγράφου αὐτῆς προαπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ διαιτητοῦ περί διακοπῆς τοῦ ἀγῶνος ὅποτε ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή κρίνει τό δικαιολογημένον ἢ νόμιμον τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως." Ἐγώ λέγω ὅτι ὅταν ὁ διαιτητής διακόπτει τόν ἀγῶνα παίρνει μίαν ἀπόφασιν, ὅταν θά σφυρίξῃ τήν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος παίρνει μίαν ἀπόφασιν πάλιν.

Ὁ ἰσχυρισμός μας εἶναι ἡ μή συμπλήρωσις τῶν 90 λεπτῶν. Ἀντικανονική λῆξιν καί ἀντικανονική διακοπή εἶναι ἕνα καί τό αὐτό. Ἡ ἀπόφασις τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π. νά διαχωρίσῃ τήν λῆξιν καί τήν διακοπήν εἶναι ἐσφαλμένη.

Βάσει του Law V (c) τὰ καθήκοντα του διαιτητοῦ εἶναι νά κρατήσῃ καταστάσεις του τί γίνεται μέσα εἰς τό γήπεδο καί διά νά εἶναι timekeeper πρέπει νά ἔχει μηχανήμα. Εἰς τήν περίπτωσιν τοῦ ποδοσφαίρου δέν ἔχει Κανονισμούς πού νά τοῦ λέγουν πότε νά σταματήσῃ τό χρονόμετρο καί πότε νά τό ξεκινήσῃ. Αὐτό εἶναι ὑποκειμενικό εἰς τόν διαιτητήν. Ἐάν κρατᾷ ρολοῦ πρέπει αὐτός νά προσθέσῃ τόν χρόνο πού κατά τήν γνώμη του πρέπει νά προστεθῇ.

ΦΑΝΟΣ: "Ας ποῦμε ὅτι οἱ ἄλλοι μέτρισαν 3' καί ὁ διαιτητής 2', τί γίνεται;

ΠΕΛΙΔΗΣ: Δέν ἔχει κανέννας δικαίωμα νά μετρήσῃ τόν χρόνο, τό δικαίωμα αὐτό τό ἔχει ὁ διαιτητής, ἐάν ὁ χρόνος χάνετε δι' εὐλόγων αἰτιῶν τότε δέν ἔχει δικαίωμα νά προσθέσῃ.

ΦΑΝΟΣ: Ἐάν πεῖ ὁ διαιτητής ὅτι ἐχάθη χρόνος 3' καί προσθέσῃ 1 1/2' τότε κάνει σφάλμα;

ΠΕΛΙΔΗΣ: Μάλιστα, βάσει τῶν κανονισμῶν δέν μπορεῖ νά τό κάνει διότι ἐκεῖνος ἀποφασίζει πότε θά τό σταματήσῃ τό μηχανήμα. Ἀποφασίζει πότε ἡ διακοπή θά ὑπολογισθῇ ἢ ὄχι. Ἀπό τήν ὥραν ὅπως πού ἀποφασίζει πόσος χρόνος χάθηκε εἶναι ὑποχρεωμένος νά τόν προσθέσῃ ἐκεῖνον τόν χρόνο.

ΦΑΝΟΣ: Ἐχομεν ἀρμοδιότητα ὡς Ἐφετεῖον νά ἐπιληφθοῦμεν γεγονότων ὅταν ἡ ἀπόφασις ἀντίκειται πρὸς τήν μαρτυρίαν;

ΠΕΛΙΔΗΣ: Μάλιστα, ἐάν ἡ ἀπόφασις εἶναι καταφανῶς ἀντίθετη πρὸς τήν ὑπάρχουσαν μαρτυρίαν.

Ἡ Δικαστική Ἐπιτροπή ἐδέχθη ὅτι τό παιχνίδι ἐπαίκτηκε 90'. Ἀπό τήν ὥραν πού θά βροῦμεν ὅτι τό παιχνίδι δέν ἐπαίκτηκε 90' τότε εἶναι καταδήλως ἀντίθετον μέ τήν μαρτυρίαν.

Εἶναι γεγονότα τὰ ὅποια εἶναι ἀσυμβίβαστα, ὅτι τό χρονόμετρο τοῦ διαιτητοῦ ἔσπασε, ὅτι ὁ διαιτητής ἔπαιζε μέ χρονόμετρο, ὅτι ὑπῆρχαν πάρα πολλές διακοπές τοῦ ἀγῶνος καί κρατοῦσε τόν χρόνο διά τοῦ χρονομέτρου του, ὅτι τό χρονόμετρο τό ὅποῖον βρισκόταν ἐνώπιον τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς τεκμήριον ὁ δείκτης του ἐκινεῖτο μόνος του.

‘Υπάρχει μαρτυρία εις τὰ πρακτικά στήν σελίδα 6 πού λέγει ὁ διαιτητής ὅτι "σέ μίαν περίπτωσιν ὅταν ἐμπῆκεν ἡ μπάλα εἰς τὰ δίκτυα, ὁ ἐπὶ τῆς μου ἔδωσεν ὅφ σάϊτ. Ἦταν περίπου εἰς τὸ 22-23' τοῦ 2ου ἡμιχρόνου. Ἐγὼ ἐσφύριξα ὅφ σάϊτ."

‘Ο διαιτητής εἶναι φανερόν ὅτι δέν παρετήρησε τὸ ρολοῦ του διότι λέγει περίπου 22'- 23', εἶναι κατὰ ὑπολογισμόν καί ὄχι μετὰ βεβαιότητος πού τὸ λέγει.

ΦΑΝΟΣ: Δέν εἴμαστε σίγουροι ὅτι δέν τὸ ἐκοίταξε, ἐνῶ ἔχομεν μαρτυρίαν ὅτι ἦτο μεταξύ 22'- 23'.

ΔΡΑΚΟΣ: Ἡ ἐρώτησις τὴν ὁποίαν ἀπήντησε δέν εἶναι ἐάν ἤξερε πὶό λεπτό ἦταν ἀλλά εἶπε ὅτι θυμᾶται.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Στὴν σελίδα 8, μετὰ ἀπὸ ἐρώτηση ἐάν τὴν ὥρα πού ἔσπασε τὸ χρονόμετρο του ἐγνώριζε πόση ὥρα ἔπρεπε νά λογισθῇ, εἶπεν ὅτι τὸ χρονόμετρο ἔγραφε περίπου 20'. Ἐδῶ φαίνεται καί ἀπὸ τὸ τέλος τῆς 7ης σελίδος ὅτι ἤξερε ἀκριβῶς πού ἦτο τὸ χρονόμετρο καί εἶδε ἀμέσως τὸ ρολοῦ του καί ἐπρόσθεσε τὰ λεπτά.

ΠΕΛΙΔΗΣ: Εἰς τὴν σελίδα 6 λέγει 22-23' ἐνῶ στήν σελίδα 8 λέγει σὲ 20', ὑπάρχει ἀντίφασις. Τὸ θέμα εἶναι πότε ἔσπασε τὸ χρονόμετρο.

ΦΑΝΟΣ: Κάτα ποῖον τρόπον θεωρεῖτε αὐτὴν τὴν ἀντίφασιν ὡς οὐσιώδη.

ΠΕΛΙΔΗΣ: Ἐάν ἔπεζε μὲ τὸ ρολοῦ καί ὄχι μὲ τὸ χρονόμετρο θὰ τὸ ἐδεχόμαστε ἀλλά ἔπεζε μὲ τὸ χρονόμετρο.

ΦΑΝΟΣ: Μποροῦσε νά διεισθεύσῃ καί μὲ ρολοῦ. Δέν ὑπάρχει εἰς τοὺς Κανονισμούς ὅτι πρέπει νά κρατᾷ χρονόμετρο.

ΠΕΛΙΔΗΣ: Ὁχι δέν ὑπάρχει εἰς τοὺς κανονισμούς.

Παρ' ὅλον ὅτι εἰς τὴν σελίδα 8, τελευταῖα παράγραφος, ἐρώτησις "Ἐσεῖς σάν διαιτητής ἐσφυρίζετε τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος μετὰ ἀπὸ 90' παιχνίδι;" ἀπήντησε "Κατὰ τὴν γνώμην μου ναί ὑπὸ τὰς συνθήκας τὰς ὁποίας ἀναφέραμεν."

Εἰς τὴν σελίδα 9 εἰς ἐρώτησιν ἐάν μποροῦσε ἡ γνώμη του νά ἦτο καί λανθασμένη, δηλαδή νά μὴ ἔπαιξε κανονικά 90',

ἀπήντησε ὅτι ἀπὸ τὴν στιγμή πού ἔσπασε τὸ χρονόμετρο δέν μποροῦσε νά πῇ ἐάν ἔβαλε κανονικά τὴν καθυστέρηση. Μπορεῖ νά ἔπεξε καί πὶό λίγο καί περισσότερον.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν ἐάν ὡς χρονομέτρης δέν ἦταν εἰς θέσιν νά χρονομετρήσῃ ἐπακριβῶς τὸν ἀγῶνα καί νά δώσῃ μίαν σαφῆ καί ὀρθὴν εἰκόνα τοῦ χρόνου τὸν ὁποῖον διήρκεσε τὸ ποδόσφαιρο, ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπήντησε "Κατὰ τὴν γνώμη του ἦτο σφαῆς ὅτι ἔπαιξαν 90'".

Ἡ Δικαστικὴ Ἐπιτροπὴ δέν εἶχε κανένα δικαίωμα νά πῇ τοῦ μάρτυρα τί θά ἀπαντήσῃ.

ΦΑΝΟΣ: Ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ καθαρῶς νομικόν σημεῖον τοῦ χρόνου εἰς τὸν Νόμον V, Συμφωνεῖτε ὅτι τὸ θέμα τοῦ χρόνου εἶναι θέμα γεγονότων;

ΠΕΛΙΔΗΣ: Ὁ χρόνος ἔχει ὠρισμένα περὶθώρια. Τὸ παιχνίδι πρέπει νά παικτεῖ 90'.

ΔΡΑΚΟΣ: Ὁ Κανονισμός δέν λέγει νά μετρᾷ τὸν χρόνον ἀλλὰ νά ὑπολογίζῃ τὸν χρόνον.

ΠΕΛΙΔΗΣ: Ὁ Κανονισμός λέγει νά κρατᾷ τὸν χρόνον. Ἐάν παίζῃ μέ ρολοῦ τοῦ χειριοῦ τότε ὑπολογίζει, ἐάν παίζει μέ χρονόμετρο εἶναι ὑποχρεωμένος νά τὸν μετρᾷ, ἐάν παίζει καί μέ τὰ δύο τότε θά κἀνρ λάθος.

ΔΡΑΚΟΣ: Ἐάν ἀντελήφθην καλῶς ἡ θέσις σας εἶναι ὅτι ὁ διαιτητὴς εἶχεν τὴν εὐχέρειαν νά κρατήσῃ τὴν ὥραν πού χάθηκε ἀλλὰ ὑπὸ τὰς περιστάσεις πού παύχτηκε τὸ παιχνίδι δέν ἦτο σέ θέση νά κρατήσῃ τὴν ὥρα ἀκριβῶς.

ΠΕΛΙΔΗΣ: Ὁ διαιτητὴς ἔχει εὐχέρειαν πότε θά κρατήσῃ τὴν καθυστέρηση. Ἀπὸ τὴν ὥρα πού ἀποφασίζει νά κρατήσῃ ἐκείνην τὴν καθυστέρηση δέν εἶναι εἰς θέσιν πλέον νά γνωστέῃ πόσῃ καθυστέρησιν θά κρατήσῃ.

ΔΡΑΚΟΣ: Ἐάν εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν αὐτὸ πού ἀπεφάσισεν ἡ Κ.Ο.Π. εἶναι ὅτι ὁ διαιτητὴς ἔπαιξε 90' ἀφοῦ κράτησε τὴν καθυστέρηση;

ΠΕΛΙΔΗΣ: 'Ο διαιτητής δέν εἶναι βέβαιος ὅτι ἔπαιξε 90'. 'Από τήν στιγμή πού ἔσπασε τό χρονόμετρο δέν εἶναι βέβαιος γιά τήν ὥρα.

ΜΑΤΣΑΣ: Θά ἀρχίσω μέ τήν ἀνάλυσιν τῶν γεγονότων ὡς ἀνεφέρθησαν ἐνώπιον τῆς Δικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Ο.Π.

Εἰς τās σελίδα 3 καί 5 τῶν πρακτικῶν ὁ ἀ'μάρτυς, ὁ ὁποῖος ἐκλήθη ὑπό τοῦ κ. Πελίδη, ἀνέφερεν ὅτι μετά τήν ἐπίτευξιν τοῦ τέρματος ἀπό τόν ΧΑΛΚΑΝΩΡΑ, συνεκρούσθη μέ τόν διαιτητῇ μέ ἀποτέλεσμα νά εὑρεθοῦν στήν γῆ καί μετά ἡχηρῶς εἶδε τόν διαιτητὴν νά σούζῃ τό ρολοῦ του.

'Ο β'μάρτυρας ὁ ὁποῖος ἦτο καί ὁ διαιτητής, εἰς τās σελίδας 6 εἰς τό μέσον καί 9, ἀναλύνει δύο φορές τό ἴδιο περιστατικό. Εἰς αὐτές τίς περιπτώσεις διεπιστώσαμεν δι'ἀμέσου μαρτυρίας τόν τρόπον μέ τόν ὁποῖον τό χρονόμετρον τοῦ διαιτητοῦ ἔγινε, ὅπως χαρακτηριστικά ἀνέφερε, 3 κομμάτια. Εἰς τήν σελίδα 8 ὁ διαιτητής εἰς συγκεκριμένην ἐρώτησιν πῶς ὑπελόγισε τόν χρόνον πού ἐπέρασε μέχρι τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ ἀνέφερεν ὅτι ὁ χρόνος αὐτός συμποσούμενος ἦτο 20'καί ἀφοῦ ἐκράτησε 6'καθυστέρηση ἔβαλε τό ρολοῦ του εἰς τό 20'. Σημασίαν ἔχει ὅτι ὁ διαιτητής εἶπεν ὅτι ἔβαλε 26'.

'Ἐπειδή ἔγινεν λόγος γιά μερικές ἀσάφειας τοῦ διαιτητοῦ ἀναφορικῶς μέ τό λεπτόν εἰς τό ὁποῖον εὑρίσκετο ὁ ποδοσφαιρικός ἀγών, ἀναφέρω ὅτι εἰς μέν τήν σελίδα 6 ὁ διαιτητής ἀνέφερε τό 22 καί 23' ἀλλά ἐάν διαβάσουμε ἀπό τήν ἀρχή τās ὑποβληθείσας ἐρωτήσεις, θά διαπιστώσουμε ὅτι ὁ διαιτητής δέν ἀναφέρεται ἐπακριβῶς εἰς τό λεπτό πού ἔλαβε χώραν τό γεγονός.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δηλαδή ὁ ἰσχυρισμός σας εἶναι ὅτι μπορεῖ νά εἶχαν περάσει 22-23' ἀλλά τά λεπτά πού ἐπαίκτηκε τό παιχνίδι νά ἦσαν 20'.

ΜΑΤΣΑΣ: Μάλιστα. 'Ἐκ τοῦ τύπου τῆς ἐρωτήσεως φαίνεται ὅτι δέν ἀναφέρεται εἰς τήν στιγμήν τοῦ ἐπεισοδίου ἀλλά ἀναφέρεται σέ κάτι πού προηγήθηκε.

ΦΑΝΟΣ: 'Ο ἰσχυρισμός τοῦ κ. Πελίδη εἶναι ὅτι ὁ διαιτητής δέν ἦτο εἰς θέση νά ὑπολογίσῃ τόν χρόνο ὁρθά.

ΜΑΤΣΑΣ: Έκεῖ ὅπου ἐρωτήθη ἀπειθείας ἔδωσε σαφῆ ἀπάντησιν ἀναφορικά μέ τήν χρονομέτρηση τῆς διάρκειας τοῦ ἀγῶνος μέχρι τῆς στιγμῆς τοῦ ἐπεισοδίου.

Ἀκολούθως ὁ διαιτητής ἀνέφερεν ὅτι ἡ καθυστέρησις μέχρι τῆς στιγμῆς πού ἔσπασε τό χρονόμετρο ἦτο 6' καί ἀπό ἐκείνην τήν στιγμήν ἀρχίζει ὁ ὑπολογισμός βάσει τοῦ ρολογιοῦ.

Θέσις μας ἐπίσης εἶναι ὅτι ὁ ἀγών διήρκεσε 90' καί ἔχουμε πλήρη συμμόρφωση τοῦ διαιτητοῦ πρός τίς σχετικές πρόνοιες τοῦ ἄρθρου 9 τῶν Κανονισμῶν τῆς Κ.Ο.Π. τό ὁποῖον καθορίζει τήν διάρκειαν τοῦ ποδοσφαίρου εἰς 90'. Ἡ συνάντηση διήρκεσε, κατά τό δεύτερο ἡμίχρονο 45' καί 7' καθυστέρηση. Εἰς τήν σελίδα 10 φαίνεται καθαρά ὅτι ὁ διαιτητής ἐπρόσθεσε 1' καθυστέρηση διὰ χρόνον ἀπολεσθέντα μετά τό ἐπεισόδιον.

Ἐρχόμενος εἰς τόν Νόμον, θέμα τό ὁποῖον θεωρῶ ἀλληλένδετον μέ τά γεγονότα ὅσον ἀφορᾷ τόν τρόπον ὑπολογισμοῦ τῶν καθυστερήσεων μετά τό ἐπεισόδιον ἀλλά καί τόν ὑπολογιζόμενον χρόνον κατά τό ἐπεισόδιον, ἔχω νά παρατηρήσω τά κάτωθι:

Τό ἄρθρον 9 τῶν Κανονισμῶν Πρωταθλημάτων τῆς Κ.Ο.Π. δέν ἀναφέρει τίποτα περί προσθέσεως ὑπό τοῦ Διαιτητοῦ σέ ἕν ἐκ τῶν δύο ἡμιχρόνων ἀπολεσθέντος χρόνου, συνεπῶς ἡ θέσις μας εἶναι ὅτι βάσει τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κ.Ο.Π. ἐφαρμόζονται οἱ Κανονισμοί 5 καί 7.

Ἐκ τοῦ συνδιασμοῦ τῶν Κανονισμῶν 5 καί 7 εἶναι ἡ θέσις μας ὅτι τυγχάνει ἀνεξέλεγτος ἡ θέσις τοῦ διαιτητοῦ ἀναφορικά μέ τόν χρόνον καθυστερήσεως λόγῳ τραυματισμοῦ ἢ ἄλλαιτίας.

ΦΑΝΟΣ: Δηλαδή πώς ἐρμηνεύετε τόν Νόμον 7;

ΜΑΤΣΑΣ: Ἡ ἀπόφασις καί ἡ διάρκεια τοῦ ἀπωλεσθέντος χρόνου ἐπαφίεται εἰς τήν κρίσιν τοῦ διαιτητοῦ.

Ἐν κατακλείδι ὁ κ. Μάτσας ἀνεφέρθη εἰς ἀπόφασιν τῆς Α.Δ.Ε.Α. ἥτις ἐλήφθη τήν 15ην Ἰουνίου 1972, ἐπὶ ὑποθέσεως παρομοίας φύσεως.

Ὁ κ. Ἡλιάδης υἱοθετεῖ τὴν ἐπιχειρηματολογίαν τοῦ κ. Μάτσα· δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο νὰ προσθέσῃ.

Δευτερολογῶν ὁ κ. Πελίδης εἶπεν ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὴν ἀπόφασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεφέρθη ὁ κ. Μάτσας εἰς τὸ σημεῖον τῆς σελίδος 8, 3ῃ παράγραφος, πού λέγει ὅτι ὁ διαιτητής εἶναι ὁ μόνος χρονομέτρης ἀλλὰ ὡσαύτως εἶναι ὁ ἀνεξέλεγκτος κριτής ἐπὶ θεμάτων τραυματισμῶν κ.λ.π.

Εἰς τὴν σελίδα 8 τῶν Πρακτικῶν τῆς Κ.Ο.Π. λέγει ὁ διαιτητής εἰς τὴν β' ἀπάντησιν ὅτι τὸ χρονόμετρο ἔγραφε περίπου 19' καὶ βάσει τοῦ ρολογιοῦ του ἐπρόσθεσε ἀκόμη 20' δηλαδή ἔπεξε 39'. Ἀλλὰ καὶ ἐάν τὸ παιχνίδι ἐπέκτεκε πέραν τῶν 90' δὲν εἶναι ἀντικανονικὴ διακοπὴ ἀλλὰ παράβασις τῶν Κανονισμῶν.

ΠΡΟΦΟΡΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Οἱ κ.κ. Τ. Φᾶνος καὶ Τ. Παπαδόπουλος δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παραστοῦν σήμερον ὅτε ὁρίσθη ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως, λόγῳ ἄλλων ἀνειλημμένων ὑποχρεώσεων. Παρεκλήθημεν, ἐν τούτοις, ὅπως ἐκδώσωμεν τὴν ἀπόφασιν μας προφορικῶς, ἡ ὁποία δεόν νὰ σημειωθῇ ὅτι εἶναι ὁμόφωνος, καὶ ἐπιφυλάξωμεν τὸ πλήρες σκεπτικόν καὶ τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων βασίζεται ἡ ἀπόφασις.

Ἀφοῦ ἐμελετήσαμεν μετὰ προσοχῆς τὴν ἐπιχειρηματολογίαν τῶν δικηγόρων τῶν ἐνδιαφερομένων Σωματείων καὶ τοῦ δικηγόρου τῆς Κ.Ο.Π. κατελήξαμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἐφεσεῖων ἀπότυχος νὰ μᾶς πείσῃ ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ε. τῆς Κ.Ο.Π. εἶναι νομικῶς ἐσφαλμένη καὶ ὅτι τὰ πορίσματα ἐπὶ τῶν γεγονότων δὲν δικαιολογοῦνται ἐκ τῆς προσαχθείσης μαρτυρίας εἰς τὸ σύνολόν της.

Ἐν ὅψει τῶν ἀνωτέρω ἡ ἔφεσις ἀπορρίπτεται καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Δ.Ε. τῆς Κ.Ο.Π. ἐπεκυροῦται.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΝΣΤΑΣΙΣ

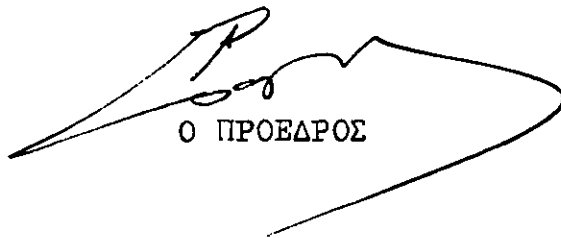
ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ο δικηγόρος του Σωματείου Κεραυνός ήγειρεν προδικαστικήν ένστασιν ισχυρισθείς ότι η ΑΔΕΑ δέν κέκτηται αρμοδιότητα νά επιληφθῇ τῆς παρούσης ἐφέσεως. Ἠκούσαμεν μετά προσοχῆς τήν ἐπιχειρηματολογίαν τοῦ εὐπαιδεύτου δικηγόρου πλήν ὅμως δέν ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον νά καλέσωμεν τήν ἄλλην πλευράν νά ἐπιχειρηματολογήσῃ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου.

Τό ἄρθρον 14(2) τῶν περί Κυπριακοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀθλητισμοῦ (Γενικαί Διατάξεις καί Πειθαρχία) Κανονισμῶν ρητῶς ὀρίζει ὅτι ἡ ΑΔΕΑ ὡς Ἀνωτάτη Δευτεροβάθμιος Δικαστική Ἐπιτροπή κέκτηται ἀρμοδιότητα ὅπως κρίνει καί ἀποφασίζει ἐπὶ πάσης ἐφέσεως ἥτις ἤθελε ἀσκηθεῖ κατ'ἀποφάσεως τῶν οἰκείων Δικαστικῶν Ἐπιτροπῶν ὡσάκις τοιαύτη ἔφεις ἐπιτρέπεται ὑπό τῶν οἰκείων Καταστατικῶν καί ἐφ'ὅσον ὁ Ὁργανισμός θά ἀποδέχεται τοιαύτην, ἀρμοδιότητα.

Ἡ ὑπό ἐξέτασιν ἔφεις βασίζεται ἐπὶ τῆς παραγράφου (δ) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἁρθρου 20 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κυπριακῆς Ὁμοσπονδίας Ποδοσφαίρου ὅπου ρητῶς ^{ὀρίζεται} ὅτι ^{χωρεῖ} ἔφεις εἰς τήν Ἀνωτάτην Δικαστικήν Ἐπιτροπὴν Ἀθλητισμοῦ.

Ἐπομένως εὐρίσκομεν ὅτι ἡ ένστασις εἶναι ἀβάσιμος καί ἀπορρίπτεται.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ